

Đàn - bà

TUẦN BÁO XUẤT BẢN NGÀY THỨ SÁU — NĂM THỨ HAI — SỐ 62 — 28 JUIN 1940

MỖI SỐ 0\$08

THƯ TỪ NGÂN-PHIẾU
XIN GỬI VỀ:

La Directrice du
Tuần-báo ĐÀN-BÀ
76, WIELE, HANOI

BA THÁNG..... 1\$00

SÁU THÁNG.... 2,00

MỘT NĂM..... 4,00

CHÍNH-PHỦ GẤP ĐÔI

Một tin mừng cho chị em

CHÚNG tôi xin nói mau rằng đó là tin quan Toàn-quyền đã ký nghị định đóng cửa trường đua ngựa.

Trường đua ngựa! Người ta bảo đó là một nơi dễ gây giống tốt cho loài ngựa. Nhưng sự thật thì như chị em đã biết. Những kẻ tới đó, đâu có phải để ngắm những cái thân giải, bụng thon, lông mượt của ngựa. Họ đến đó để đánh bạc một cách công khai và nhất là để làm giàu cho một bọn quý quyết. Chị em đã tới trường đua bao giờ chưa?

Nếu chưa thì thật đã mất một dịp quan sát có thể đem lại cho ta những cảm giác ghê tởm, bất mãn và chán nản.

Những bộ mặt mà chị em vừa thấy lúc 1, 2 giờ, tươi vui, ở trên chứa đầy hy vọng, những miệng cười đẹp dễ, những con mắt tinh anh, sắc sảo, lúc chiều tối sẽ biến hẳn nhường chỗ cho những con người thất thểu, ngơ-ngác, bơ phờ. Bao nhiêu bản tính xấu xa của loài người lộ ra hết. Kìa một thiếu nữ muốn vào cửa không mất tiền đương nhìn trước nhìn sau, kiếm một anh, bất cứ già, xấu, hay trẻ, đẹp để xin anh khoác tay đưa dùm vào.

Cái cuộc thân mật hồ ấy đã đưa bao bạn gái máu mê tới

đường truy lạc? Lại kia một thiếu phụ đương níu áo một ông tây đen đề hùn tiền mua chung vé. Bao nhiêu những e lệ, ngượng ngùng mắt cả. Các bạn ấy chỉ trông thấy tiền, thấy những mộng đẹp đã xây đắp một cách bất chính mà thôi. Thua hết, chả lẽ ra về, đành đi kiếm người quen để vay mượn. Rồi từ sự vay mượn đến sự lạc lõng đâu có xa!

Đó là riêng về phía phụ-nữ. Tới phía đàn ông thì thật hết chỗ nói. Có người vì máu mê, có người vì thích vui chơi, tới trường đua tìm những cảnh trai lơ rẻ tiền rồi lần lần thành thói quen, có người được ham ăn, thua hăm gõ, có hiểu đâu những di hại về sau!

Ngoài hạng này ra, còn một hạng thứ ba nữa. Ấy là những kẻ cờ bạc lỏi, chỉ sống bằng những sự khờ dại của kẻ khác. Trong hạng này phần đông là

«dô kê» và chủ ngựa. Thói thì thiên phượng, nghìn kẻ không ai biết đâu mà lường với họ. Họ đổi ngựa, họ gìm ngựa. Họ gian lận một cách công khai.

Bởi thế họ đã trở nên giàu có một cách hết sức mau chóng, trong khi ấy thì biết bao gia đình tan nát, bao nhiêu chồng, con chúng ta phải tù tội!

Kiểm duyệt bỏ

Kiểm duyệt bỏ

Vì thế đối với việc đóng cửa trường đua chúng tôi rất biểu đồng tình với nhà cầm quyền và rất mừng cho những gia đình của chị em mình vậy.

T. B. Đ. B.

THỜ' CHỒNG HAY TÁI GIÁ

Vấn đề «tái giá» đã nhiều người bàn đến nhưng không ai có những lý luận sắc sảo, thiết thực và mới mẻ như ở bài dưới đây. Chúng tôi xin cảm tạ bà Đình tác giả bài ấy và rất vui rằng trong bạn gái chúng ta đã có chị em bàn-luận được xác-đáng một vấn-đề quan-thiết đến chị em.

T. B. Đ. B.

Dã nhiều bạn nối nhau bàn về vấn đề này. Ý tưởng mỗi người một khác, khiến ai gặp cảnh góa bụa, thật là rối trí mà không biết theo ai là phải, vì mỗi

người viện một lẽ phải của mình. Người bảo nên thờ chồng, nhưng không minh biện rằng tại sao lại nên thế. Người khuyên nên nối giây, viện những duyên cớ chứng giải, nhưng không cân nhắc xem những nguyên nhân ấy có chính đáng không.

Rút lại chỉ bàn luận ở giữa chừng mà không suy xét đến ngành ngọn, nên sự lý không rõ ràng. Vậy mong rằng bài dưới đây sẽ bỏ vào chỗ khuyết đó, mà nêu một tư tưởng thống nhất, quyết định về mai hậu.

Trước hết ta hãy phá bỏ cái ý kiến quá thiên của những người có tư tưởng mới, nhưng chưa hiểu được tường tận những cái hay cái đẹp của văn-hóa cũ.

Thờ chồng vốn không phải là một điều bắt buộc chặt chẽ của luật nước hay của tục dân. Nó chỉ là điều đáng khen, đáng quý, mà người ta thường ca tụng mà thôi. Cứ xem ngay chung quanh ta biết bao nhiêu người tái

(Xem tiếp trang 2)

HỎI CÁC BẠN ĐỌC

Giá giấy ngày nay tăng cao quá! Một đồng bạc một kilos giấy! Trước giấy in nhật trình chỉ hơn 2\$,00 một rame 500 tờ. Bây giờ mua ở tại Hanoi 17\$,50 một rame! Tiền in cũng tăng vì mực đắt, chữ đắt. Bởi vậy chúng tôi lên tiếng yêu cầu các bạn đọc nào còn thiếu tiền hãy mau trả, bạn đọc nào hết hạn hãy mau mua hạn mới và nhất là những bạn nào mượn ĐÀN-BÀ đọc, hãy mau trả ĐÀN-BÀ bằng những hạn giải để giúp chúng tôi giữ vững cái cơ quan độc nhất của chị em bạn gái khắp Đông-Dương này! Chị em chớ quên lời yêu cầu tha thiết của chúng tôi.

T. B. Đ. B.



HỎI.—Mười chín tuổi, có nhan sắc, nhưng rất hay buồn vơ-vẩn có khi thấy đời đáng chán, có khi lại thấy đời là, vui là đáng sống. Làm thế nào cho có một tinh-thần bình-thản.

KIM - THU (Bắc - Ninh)

TRẢ LỜI.— Các cô gái mới nhớn lên phần nhiều đều có những vui buồn vô căn cứ ấy, nó sinh ra bởi sự thay-đổi nầy-nó các cơ-quan trong thân-thể. Muốn cho lòng bình-thản, cô nên tìm một công việc mà làm, thêu thùa may vá, sửa cảnh, trồng cây hay đọc những sách tốt, tập thể thao và ăn ngủ điều-hòa.

HỎI.— Cha mẹ tôi nhận lời gả tôi cho một người có công ăn việc làm. Nhưng tôi biết người đó chỉ tốt mã bề ngoài còn hành-vi của y xấu-xa lắm. Bởi thế tôi viết thư riêng từ hôn với hẳn. Sự quyết định của tôi đã được như ý rồi nhưng bây giờ tôi lại bị những hành-phạt của gia-đình, bị cha mẹ hắt-hủi day nghiến. Muốn thoát-ly gia-đình có nên không? Hay nhẫn nhục mà sống?

VÔ - DANH (Vinh)

TRẢ LỜI.— Một người con gái mà thoát-ly gia-đình thì thực là một sự rất khó-khăn. Có muôn ngàn nỗi nguy-hiểm nó chờ cô gái ở ngưỡng cửa gia-đình, ấy là không nói tiếng xấu thiên-hạ sẽ gieo cho và dù mình không cần dư-luận nữa, nó cũng ảnh-hưởng về sự lập thân của mình sau này. Tốt hơn nếu họ-hàng tin cần có ai ở xa, mình nên tìm đến nương-náu kiếm cách làm ăn chân-chính trong ít lâu, cha mẹ nghĩ lại, lúc bấy giờ sẽ trở về.

HỎI.— Tôi có người gì ghê chỉ kiếm có nói xấu và nói bóng gió tôi. Làm thinh thì họ càng nói già và làm ồn nhà khiến cha tôi lại la rầy tôi và mẹ tôi phiền lòng vì mẹ tôi không muốn trong nhà âm-ĩ. Nên xử trí cách nào?

HẢI (Huế)

TRẢ LỜI.— Phải nói đề me cô hiểu rằng sự êm-thắm mua bằng sự nhường-nhịn một kẻ nanh-nọc hàm-hỗ như thế không bền bao giờ và càng làm cho họ lộng hành, lên nước lấn át mãi mình đi. Me cô là người đủ quyền can-thiệp thì sao không can-thiệp đề bênh-vực cô, giữ quyền của mình và nhân đó trong nhà có trật-tự? Nếu me cô lạnh quá, thì cô cứ bướng đi, luôn luôn đối đáp lại họ, và người cha có bênh-vực thì cô phải giảng-giải cho cha nghe phải, trái.

HỎI.— Sự ngẫu-nhiên lại khiến cho mình (góa chồng) ở gần nhà người tình cũ của mình, người (Xem tiếp trang 4)

THỜ' CHỒNG HAY TÁI GIÁ

(Tiếp theo trang nhất)

giá thì đủ rõ. Họ có bị thiệt hại gì về gia đình mới, có bị khinh rẻ gì trong xã hội đâu. Họ vẫn giữ đủ quyền lợi và danh dự như mọi người. Chê bai họ, có chăng chỉ một vài người viện đạo đức thanh cao thuần túy. Đó cũng là lẽ tự nhiên, vì điều thanh cao đã đáng khen, thì điều kén thanh cao tránh sao khỏi vài nhời nghị luận. Ngăn trở họ, có chăng chỉ gia đình họ, và gia đình chồng cũ. Đó cũng là lẽ tất nhiên vì thiên tính người ta là hay muốn gìn giữ những cái thuộc quyền sở hữu (Instinct de propriété). Góa đình họ, hay gia đình chồng cũ, khi sắp thấy, khi tưởng rằng, sắp thiệt người hoặc thiệt của, tất nhiên phải tỏ ý phản đối. Một đôi khi người ta dùng đến cách dè hèn, dă mạn đề ngăn trở, thì đó chỉ là cái hành động tầm thường của bọn tiểu nhân khi muốn bảo thủ quyền lợi. Ta chớ thấy thế, mà vội quy tội cho nền đạo đức thuần túy.

Cá nhân vốn có quyền tự do hành động theo lẽ phải, miễn là sự hành động ấy không làm thiệt hại đến kẻ khác; thì người đàn bà góa cũng có quyền tự do tái giá, miễn là sự tái giá ấy không làm thiệt hại gì đến gia đình mình, hoặc gia đình chồng cũ. Vậy TÁI GIÁ vẫn là một sự người ta thường làm không phải một điều phát huy mới lạ gì mà nhiều người đã vội hô hào khuyến nhủ.

Thủ tiết thờ chồng một cách chân chính thành thực là một điều mà bất cứ dân tộc nào, thời đại nào cũng cho là đáng quý, đáng trọng.

Ở Á-đông thì nhà vua chính thức ban khen là tiết hạnh, cấp bằng sắc cho vinh hiển để treo gương niền đức cho mọi người, cấp ruộng nương (quả phụ điền) cho cày cấy để khỏi túng thiếu nghèo khổ.

Ở Âu-châu, trong thời đại phong kiến (Féodalité), khi hiệp-sĩ (chevalier) đến tuổi thành nhân phải làm lễ tuyên thệ nhận thanh gươm yên ngựa, rằng: «sẽ đi cứu vớt người hèn yếu, sẽ đi bênh vực người cô quả». Đến nay chế độ phong kiến đã vỡ lở, những hiệp sĩ thừa xưa không còn, nhưng cái mỹ-tục thừa trước đã in sâu vào trí óc người ta, nên phong tục của quốc gia và luật lệ của chính trị vẫn thường bênh vực và cấp dưỡng người quả phụ.

Như thế, tỏ rõ rằng: «Tinh cảnh góa bụa rất đáng thương, và thủ tiết thờ chồng rất đáng quý.» Điều ấy không còn ngờ gì nữa mà phải bàn thêm. Nay chỉ cần xét cho biết

rõ những nguyên nhân gì đã xui dục người quả phụ đi tái giá, và suy luận xem những duyên cớ tái giá có chính đáng không?

Người ta đến tuổi trưởng thành, phải lập gia đình là vì ba nguyên nhân chính:

1) — Bộ máy sinh dục khi đã nẩy nở đầy đủ, phải cần có âm dương để điều hòa, thì mới giữ trọn được sức khỏe mạnh để sinh tồn.

2) — Khi không còn ở cái tuổi ăn nhờ ở nấp cùng cha mẹ, ai cũng cần lập gia đình riêng, để cùng giúp đỡ nhau, mưu tính cuộc hạnh phúc chung mà sinh tồn.

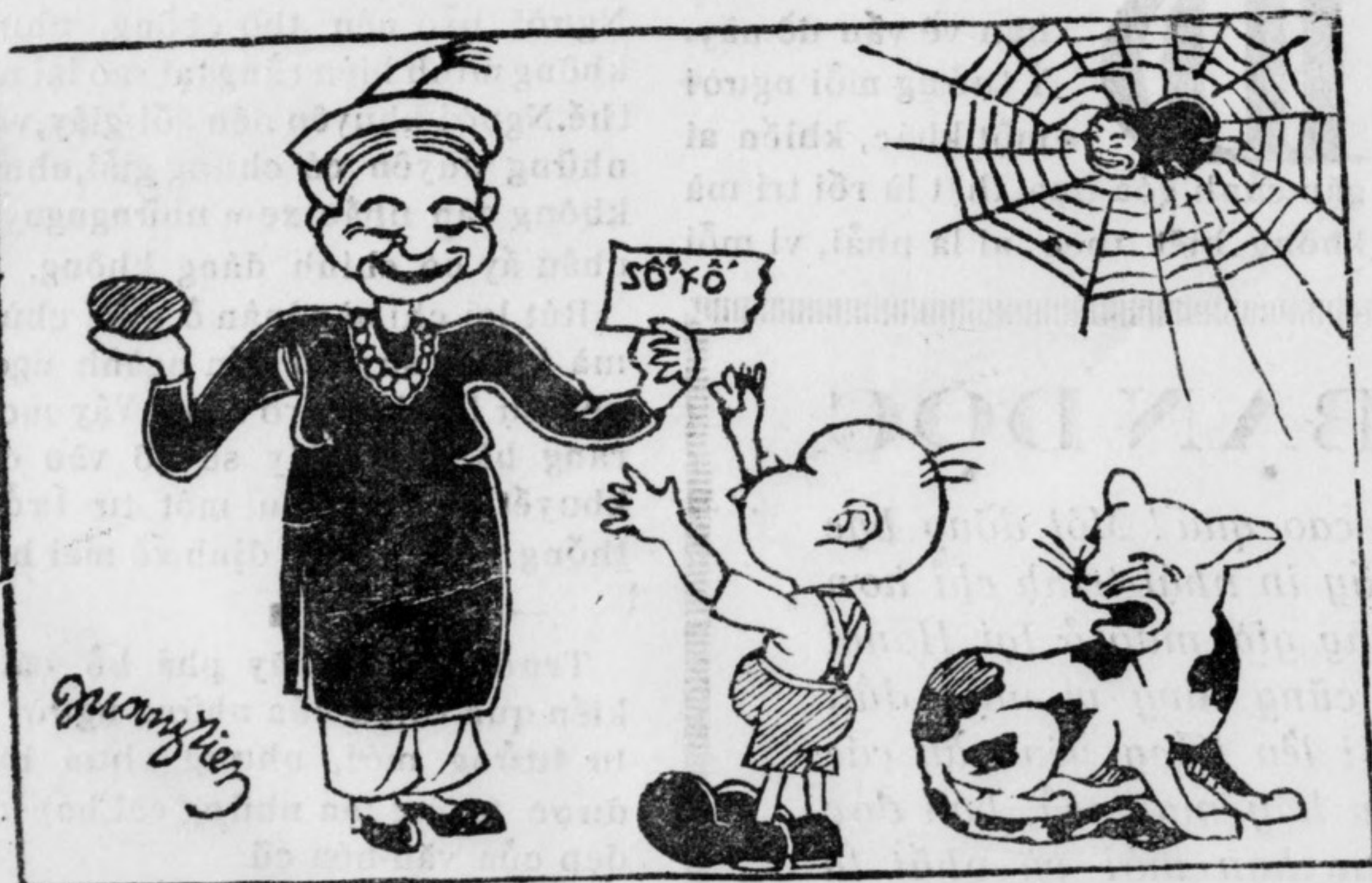
3) — Tính thiên nhiên của người ta là không thích ở lẻ loi, muốn quây quần xum họp, sinh con cháu cho đông đúc, để cùng tựa nương nhau. Đơn giản hay phức tạp, ba nguyên nhân ấy là động-cơ của mọi cuộc nhân duyên. Thiếu nữ xuất giá là vì thế, quả phụ tái giá cũng vì thế. Tái giá là lập lại với một người đàn ông khác cái cơ sở sinh lý, tài sản, và tựa nương bị bỏ dở hay phá hủy, bởi sự mệnh một của chồng cũ.

Cho nên, nếu quả phụ tự mình giữ vững nổi cái cơ sở bị lung lay, tự mình tiếp nối được cái cơ sở bị bỏ dở, thì không cần phải tái giá nữa. Khi chồng khuất mặt đương lúc vợ còn trẻ trung, thiếu phụ cảm thấy cuộc đời mình giang dở, vì ba điều kiện: sinh lý, kinh tế, và tựa nương kể trên kia, bắt đầu bị lung lay. Ở vậy hay bước đi cầu nữa, là bởi giải quyết được hay không ba cái vấn đề này. Chính nó định đoạt cuộc đời người góa bụa vậy.

1) Sinh-lý

Các nhà bác học đều công nhận rằng người ta cũng như muôn loài đều là những cơ quan bất tự túc. Đạo giới đất cần phải có âm dương mới hóa dục được dân vật, dân vật phải cần có hai giống để sinh tồn. Cơ quan ở trong người không những chỉ cốt sinh hóa để bảo tồn nòi giống, mà còn để điều hòa cái sinh lý trong cơ thể.

Khi cái sinh lý trong có thể chênh lệch, người ta dễ mắc bệnh thần kinh, bệnh khí huyết hay cảm nhiễm sương gió nóng lạnh, đức hạnh đồi dâm, tài năng dảm bớt. Cho nên ta thường thấy những người tu hành, hoặc cô quả, yếu ớt, hay đau bụng, dễ cảm nhiễm, buồn rầu, cáu gắt,



MẸ: Một cái giấy số Đông-Pháp và một cái bánh, con lấy Cái gì?

CON: Cho con giấy số, vì với cái giấy ấy con có thể mua 10.000 thùng bánh.

MẸ: Thăng bé hóm thực!

ương ngành, độc ác, hay dơ dại điên cuồng. Đó không phải là bản tính của họ, chính cái sinh lý trong người không được đều hòa đã làm ra thế.

Vậy người đàn bà góa trẻ mà cái sinh cơ trong thân thể, thúc giục nung nấu nhiều quá, lẽ tất nhiên là phải đi lấy chồng, để tránh khỏi sự căng bầy ngấm ngấm, bại hoại về luân lý và tinh thần, và sự đau ốm về thể xác. Bởi thế, không phải đợi đến ốm đau, hay căng bầy, nhiều quả phụ đã tái giá. *Nhưng kết quả của sự tái giá vì sinh lý này ra sao?* Về sự lý thiện cận, nói giây là một cách để giữ gìn sức khỏe, và cứu vãn tinh thần người quả phụ đương xuy sút. Còn xét cho sâu xa, những đứa con do sự kết hợp vì nhục dục tạo ra phần nhiều là ngu dốt, thô bỉ dâm dăng. Sự kinh nghiệm chung quanh ta và bản thống kê của các nhà bác học đều chứng nhận rằng những cuộc nhân duyên có tính cách tầm thường ấy ít khi sinh được con thông minh tài giỏi.

Tái giá ít lâu, phần sinh lý đã đều hòa, sức khỏe và tinh thần lại đầy đủ như trước, người đàn bà trở lên sáng suốt, sẽ nom to cái hành vi tầm thường của mình trong lúc sôi nổi, tự khinh mình và không khỏi co dỗi lúc ân hận. Giảng mở sương lạnh, ảnh cũ truyện xưa, đôi khi sẽ thắc mắc tấm lòng người tái giá. Đã là người thì phải có ký-ức (memoire): những cuộc âu yếm mới mẻ sẽ làm họ nhớ nhưng đến người xưa khuất mắt... Kể vô tình đến quên hẳn được chồng cũ đã là hạng không đáng kể thì ai còn chút nhớ nhung — than ôi — lại là hạng người rất đáng thương. Suốt đời họ bị vương vít một sợi giây vô hình se bằng những tơ lòng mới, cũ.

Chưa có con với chồng cũ còn khá, có rồi thì lại thêm một nỗi phiền. Giọt di huyết ấy nhơn lên: cứ nhơn nhơn như không, thì thật là một đứa con hèn, đáng phẫn nân cho người cha sầu số; nếu biết suy nghĩ, thì người mẹ hiền phải nghĩ ngợi, người mẹ vô tình phải khó chịu. Đứa con côi sống gửi ở nhà bố dượng nhơn lên sẽ cảm thấy đời mình như cành cây tiếp gốc đã lìa thân cũ... Nỗi buồn lòng ấy sẽ làm nó dần dần xa cái mái hiên sống gửi nằm nhờ từ ngày thơ ấu.

Khảo sát kỹ càng, chúng ta sẽ thấy rằng:

Nhơn lên, trong một trăm, đến chín mươi người con côi đoạn tuyệt với gia đình của mẹ. Có kẻ đi biệt, không bao giờ trở lại, có người ở gần mà không hề lai vãng. Bấy giờ, bóng đã xế chiều, người tái giá không khỏi sinh lòng ân hận.

(còn nữa)

TÔI MUỐN ĐẸP

Nước với sức - khỏe và sắc đẹp

— Nước giúp cho ta nhiều điều ích lợi mà ta không ngờ đến.

Nhưng nhiều khi nước có lẫn chất vôi, hoặc những chất bẩn khác uống cũng hại, tắm rửa, da sẽ khô-khan, dãn-deo mà dùng để giặt dũ, quần áo vàng đi.

Muốn cho nước trong hoặc sạch, người Pháp dùng máy nhưng chúng ta hãy theo lối thông dụng và rẻ tiền là đánh phèn cho nước trong. Muốn nước uống được tốt, trước khi nấu, hòa một chút bicarbonate de soude (một ấm nước, chỉ 1 thìa café thuốc đó.)

— Nếu chị hay ngủ dậy chưa, người mệt-mỏi và mặt với mắt hơi sưng húp lên, chị hãy rửa mặt bằng nước lã, lấy bàn chải mềm hay khăn tay cũng được, xát đều ở chung quanh tai và trên trán xong rồi tắm nước lã, làm massage. Chị sẽ thấy tỉnh-tao ngay và mặt cũng đỡ sưng —

— Những ngày nong-nực, oi-ả, ai cũng có vẻ bơ-phờ, mặt cả nhanh-nhẹn và sắc-sảo. Muốn lại tươi thắm hoặc trước khi đi chơi, đi dự hội, chị hãy nằm yên trong 20 phút, chân tay duỗi thẳng. Nằm chỗ tối và mát, dùng đề ánh mặt trời lọt vào. Trên trán đắp khăn đắp nước lã. Thỉnh thoảng thay khăn khác. Miệng ngậm một miếng đường —

Chị có da tốt, nghĩa là mịn, không nhờn, không khô nẻ, có thể dùng cả nước lạnh, cả nước nóng.

Da nhơn, càng dùng nước nóng càng tốt.

Da khô hoặc ứng đỏ, chỉ nên dùng nước ấm ấm. Rửa xong một lát, da sẽ mát mẻ, dịu-dàng.

Tự chị có thể biết da chị hợp với nước ấm hay lạnh. Tôi đã biết một người đàn-bà rửa mặt bằng nước đá. (đá vừa tan ra) Rửa xong, da mặt hồng-hào và đẹp-đẽ lạ thường. Trông như đánh một lần crême rồi. Bà ta chỉ thoa qua một lượt phấn mỏng thôi mà trông trắng hồng, hơn da người đánh nhiều phấn.

— Sự năng tắm rửa — tốt nhất là ngày nào cũng tắm — giữ-gìn cho ta không những là sức khỏe nhưng còn về đẹp nữa.

Không nên tắm lâu quá, có khi bị lạnh hoặc vì mình ngâm nước lâu, sự tuần hoàn yếu đi. Dội một lần đầu, xát xà-phòng, kỳ cọ rồi dội lại thế là đủ, đừng lâu quá.

Thường thường, không nên tắm nước nóng quá làm cho phổi có thể sưng lên hoặc các bộ phận khác bị liệt trong lúc đó, người sẽ nóng ran và mệt. Những lúc làm việc nhiều quá, và việc nặng nhọc, thấy đau lưng hoặc mệt-mỏi, chỉ nên tắm nước nóng vừa thôi (hơn độ nước thường tắm) chứ đừng nóng quá. Tắm trong 20 phút thôi —

Tốt nhất, tắm nước ấm, từ 28 đến 29 độ.

Đừng bao giờ tắm nước lã sau khi làm lụng vất vả hoặc tập thể thao xong: nhiều khi, ta tưởng thế là khỏe người ra song máu sẽ khó lưu-thông và dồn những chất độc lại —

Khi nào mệt nhọc, dội nước nóng ở xương sống, xát mạnh, lại dội nước — Như thế tốt hơn là tắm nước nóng già.

Mùa rét, nếu ta giỏi chịu và nếu ta khỏe mạnh, tắm nước lã là một cách rất tốt để giữ-gìn về trẻ trung, tươi thắm.

— Muốn được khỏe-mạnh, mỗi ngày phải uống 2 lít nước. Uống nước lọc tốt nhất, rửa ruột và mát. Café và nước chè chỉ uống thêm cho ngon chứ không có công dụng như nước.

Phần nhiều, hể ruột bẩn, sắc đẹp cũng kém: lòng trắng mắt vàng đục, da dãn, xám lại hoặc nổi mụn, nhọt, trứng cá. Cần tập uống nước nhiều cho quen đi.

Sáng dậy, uống một cốc nước lúc bụng còn đói tốt hơn, uống nước nóng.

Trước bữa cơm trưa dờ 1 giờ, uống một cốc.

Chiều, uống một cốc.

Và tôi, uống nước lã trước khi ngủ. Có thể uống nước trong bữa nhưng đừng uống nhiều. Không nên uống, nếu đã ăn canh hay nhiều thứ ăn loãng. Tốt hơn hết là đừng uống nước trong bữa cơm.

Nhiều khi, uống nước cũng như uống thuốc.

Tẩy bằng nước

Nước lã hay nước viehy, vittel càng hay — Sáng dậy, súc miệng đánh răng xong, uống một cốc nước, lại vào giường nằm cho yên trong 20 phút. Một giờ sau lại uống. Trong ngày đó, chỉ nên ăn hoa quả và bánh, trứng gà thôi. Khi nào đói, lại uống nước. Uống cho tới đêm. *Nên nhớ:* Tốt nhất là uống nước những lúc bụng đói. Cứ hai tuần lại làm một lần như thế, tốt lắm. Đó cũng là một cách tẩy ruột và da để sẽ đẹp-đẽ, tránh được nhiều bệnh tật.

CÔ THÚY

TRẢ LỜI ĐẸP

Cô Kim-Liên Thanh-hóa. — *Mua eau oxygénée pha với nước, ngâm tay, rồi ngâm vào trong bát dầu olive (dầu ăn) độ 15 phút làm massage vuốt từ đầu ngón tay trở lên đến cổ tay.*

Cô Bảo Hanoi. — *Chanh không có công-dụng như cô nói. Nhưng muốn làm rụng lông tơ chắc-chắn thì mua eau oxygénée pha vào nước mà rửa mặt, chừa lông mày và lông mi ra, lông tơ sẽ rụng dần dần và da mặt trắng ra nữa. Da khô lấy lòng đỏ trứng gà bôi.*

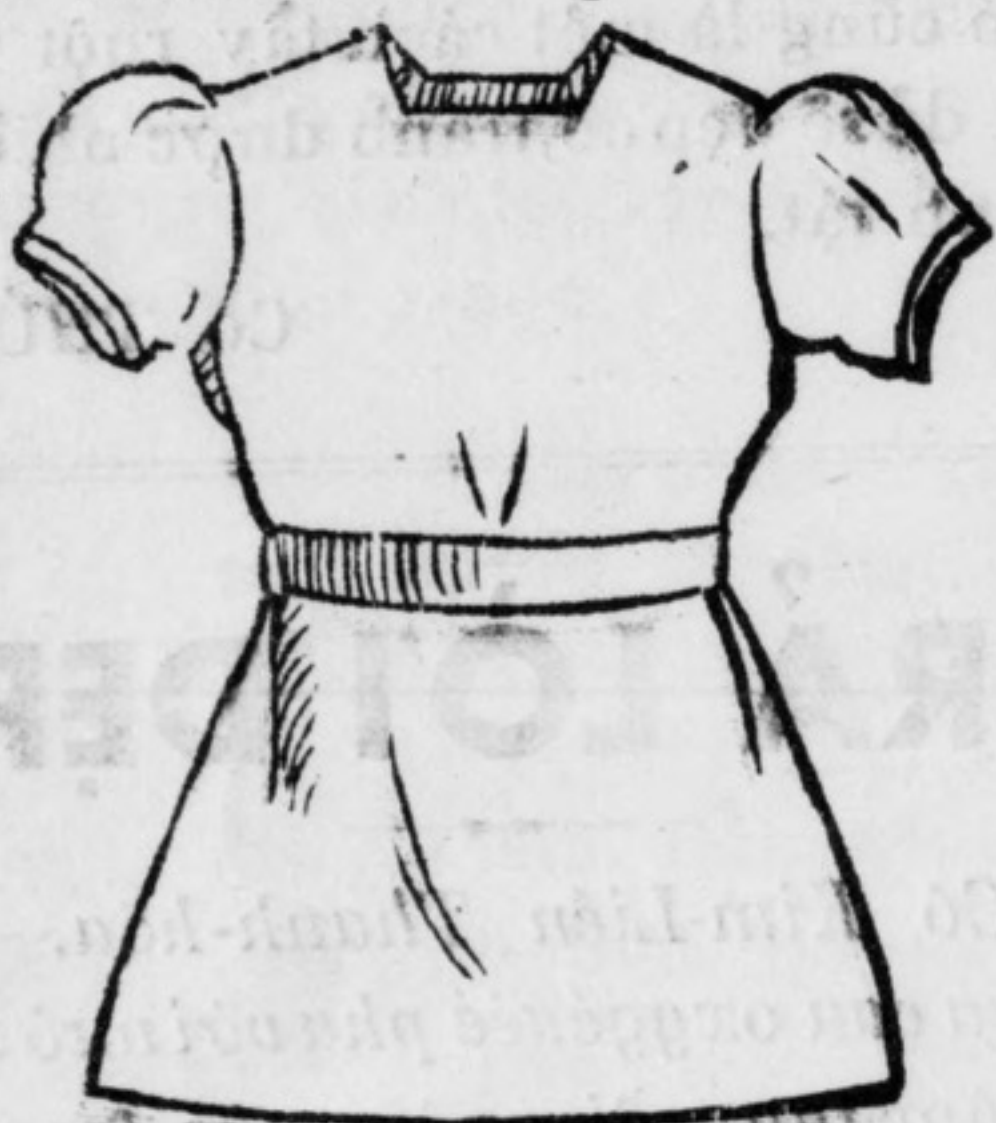
Cô Maria Hảo Haiphong. — *Rửa eau boriqué rất tốt. Có hãy đi coi bác-sỹ chuyên-môn về mắt xem có phải đau mắt hột không. Còn chữa những vết nhăn ở phía dưới mắt theo hình cô vẽ thì ngoài những phương-pháp ở trong số Đàn-Bà nói về mắt ra, cô nên tối tối trước khi đi ngủ bôi chút crême tốt vào chỗ đó. Khi ra nắng nhớ đeo kính dâm tốt.*

DU'ONG KIM MUI CHI

Những kiểu áo nực cho con gái chúng ta

Áo các cô từ 10 tuổi trở lên đến 14, 15. — Mua vải vichy hoặc giả vichy kẻ ô đỏ, hay vải màu xanh da trời thứ mềm, mua 1^m70 hàng 70 phân thì đủ một áo cô em chừng 12 tuổi. Liệu lớn hơn thì mua hơn lên một chút. Hình vẽ áo và váy liền nhau nhưng lúc cắt thì cắt rời áo, váy. Cắt thân áo đằng sau theo tương tự trong hình vẽ, Hình 1 vai hơi thuôn thuôn xuống và cổ thành hân hình góc, sau này viền nẹp vào.

Thân. — Áo đằng trước cắt rời làm hai miếng mỗi miếng



(Hình 1) Thân áo sau lưng

hẹp hơn nửa thân áo sau lưng độ 3 phân, cộng lại hai thân áo đằng trước hẹp hơn thân áo đằng sau độ 6 phân nghĩa là cứ cắt thẳng từ vai áo trở xuống là được. Cắt như thế khoảng giữa ngực thành một miếng trống. Cắt ra miếng vải ngoài, một miếng hàng bẻ cao, tính từ cổ thân áo xuống gấu áo,



(Hình 2) Thân áo đằng trước rộng phía trên 10 hay 12 phân càng xuống càng cắt thót lại

còn độ 8, 9 phân. Miếng vải trước ngực ấy sẽ khâu đè lên và dính liền vào thân áo bên trái đằng trước, còn một bên thừa khuyết hoặc bấm khuy bấm vào thân áo bên phải. C.H.2

Làm tay bông, cắt tay rộng hơn nách chừng 5, 6 phân rồi chun lại lúc giáp tay vào vai. Cuffs tay cũng chun lại viền nẹp



(Hình 3)

đồng màu với nẹp viền cổ áo. Cắt xong áo, cắt đến váy, váy giải nhích quá đầu gối độ một tấc là vừa. Váy sau trước bằng nhau nhưng thùng váy đằng sau cắt thẳng thùng váy đằng trước sa xuống 3 phân. May liền váy và áo lại. Đường khâu liền che đi bằng một cái thắt lưng khác màu áo nếu áo bằng vải ô đỏ thì thắt lưng da đỏ hay áo xanh da trời thì thắt lưng vải trắng. Khi mặc phải chui tháo khuy miếng vải đằng trước ngực chui qua đầu rồi cài khuy lại.

Áo cho em bé chừng 2, 3 cho đến 5 tuổi. — Hình 3. Cắt kiểu theo hình vẽ, cắt rời áo và váy. Cắt váy trên dưới bằng nhau để gập plis phía trên chỗ nối với thân áo, váy phía dưới sẽ thùng rộng rãi, mặc chui. Cổ cắt ngoài nối vào.

Áo cho các em từ 2 tuổi đến 12 tuổi. — Kiểu này là kiểu áo của các trẻ ăng-lê gồm cả quần, và áo thì có những đường chun ở vòng quanh lưng và ngực. Gọi chung cả bộ áo lẫn quần là « bloomers ». Mua hàng hoa toile de soie imprimé rất nhiều thứ hoa đẹp bán ở các hiệu tây đen hàng Đào, hay hàng

vi. hy ô vương, hoặc bất cứ hàng gì mềm, mỏng.

Áo con gái 2 tuổi. — Cắt theo



(Hình 4)

hình vẽ (4) hết 1^m80 nếu hàng rộng 90 phân, quần hết 0^m60 cứ từng tuổi và sức vóc lớn hơn mà mua thêm hàng.

Áo. — Cắt theo hình vẽ nhưng chỉ cắt giải đến vú thì thôi rồi cắt váy rời ra trên dưới bằng nhau để chun plis, và phía trên nối vào áo.

Cắt váy dài quá dít một chút mới đẹp, đừng cắt dài sát đầu gối trông không gọn gàng. Giữa khoảng áo và váy nối một miếng hàng chun, những kiểu chỉ chun khác nhau hoặc chun ở ong hay những kiểu chun dưới đây. Mổ áo từ cổ đến trên miếng chun để chui mỡ suu lưng. Tay bông, cổ và viền tay nếu là



(Hình 5)

hàng đỏ hàng xanh thì viền tr ng hay viền thứ hàng nào ăn với hàng áo cho nổi.

Quần. — Quần cắt lưng rất sát, cài khuy hai bên, và phía trước khâu đè một miếng cạp như mũi mào (xem trong hình 5). Ống cắt rất rộng trên dưới bằng nhau. Xếp plis chỗ cạp và dưới ống thì chun lại luôn giây cao su. Khâu thêm một cái túi như trong hình để các em bỏ mùi soa bé, đồ chơi nhỏ. Những em gầy mặc kiểu quần này rất đẹp.

(Xem tiếp trang 9)

BÀI CÂY ĐĂNG

LỄ PHÁT BẰNG CẤP TỐT NGHIỆP CHO HỌC SANH HỘI NỮ-CÔNG HUẾ

Ngày chúa nhật 16 Jun tại hội Nữ-Công Huế đã làm lễ rất long trọng để phát bằng tốt nghiệp cho học sanh. Lễ cử hành do quan thủ hiến học chánh trung kỳ Mr. Laferrandrie chủ tọa.

Khi quan thủ hiến cùng quan khách và cụ Paul-doãn chủ tỉnh Thừa thiên đến, phường nhạc đánh bài quốc ca Marseillaise và dâng đàn cung. Quan khách an tọa, bà hội trưởng Đàm-Phượng đọc diễn văn trình bày mục đích giáo dục của hội Nữ-Công về phương diện gia đình và xã hội. Những số học sanh mà hội đã đào tạo trong 15 năm nay, và sau hết tỏ mấy lời khuyên bảo học sanh sau khi tốt nghiệp về nên đem sự học của mình mà giúp ích cho gia đình và xã-hội. Tiếng vỗ tay vang lừng sau khi bà hội trưởng đã hết lời. Quan Học chánh đáp từ bằng một bài rất văn chương và hùng hồn, khen ngợi công trình giáo dục của Hội trong bấy lâu nay và ngài cũng không quên nhắc đến công việc từ thiện của hội để giúp cho hội Lạc-Thiện, và hội Pháp-Nam bác ái.v.v...

Những học sanh sau này đã được hội phát bằng cấp tốt nghiệp:

Mlle Đặng thị-Châu

— Xuân-Yến

— Lê thị minh-Nguyệt

— Lê-Quỹ

— Nguyễn thị xuân-Hương

— Lê thị thanh-Thục

— Tôn nữ như-Tâm

— Tôn nữ như-Y

— Đặng thị thu-Hương

— Nguyễn thị Kim-Quỳnh.

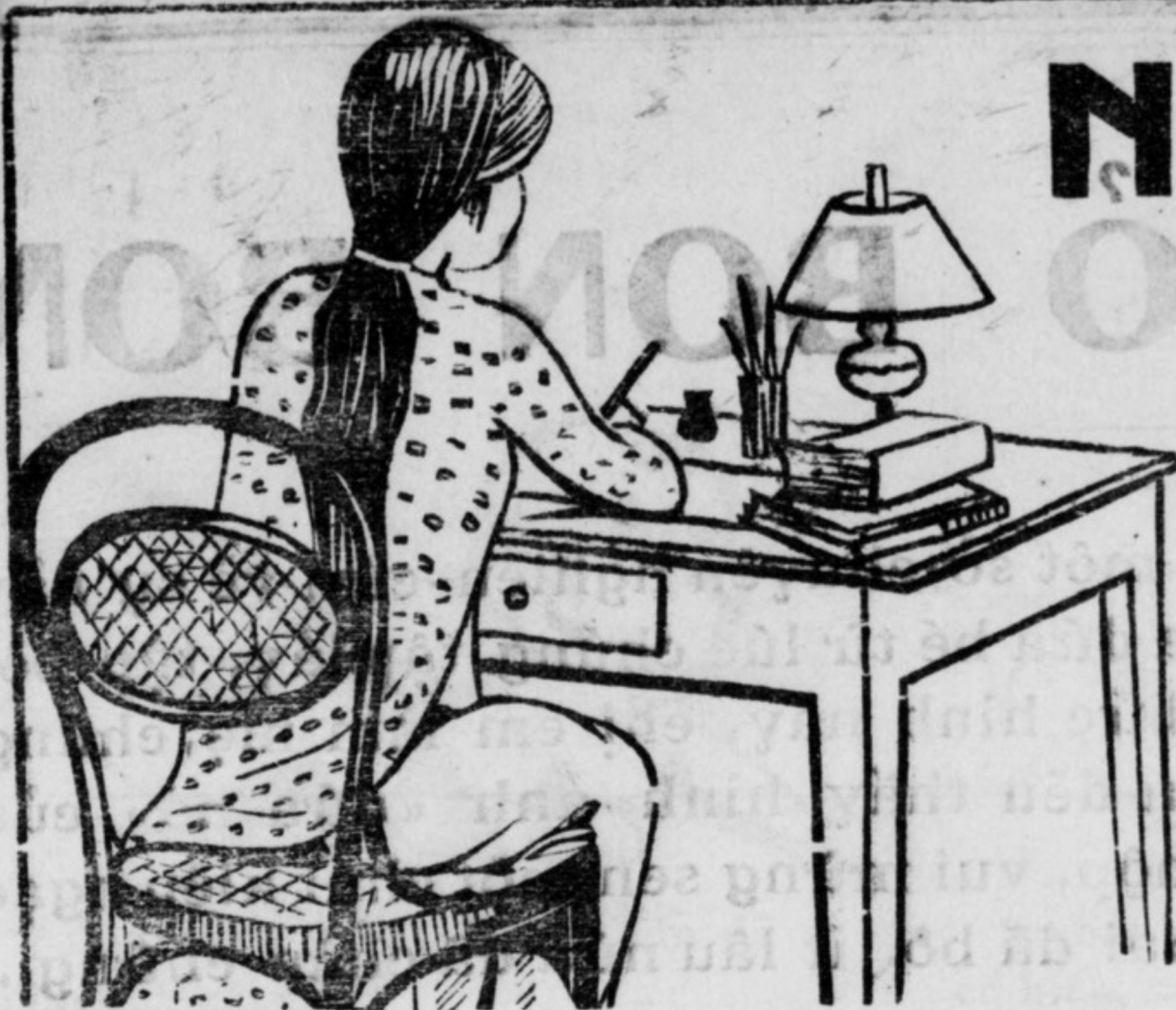
Quan khách sau khi nghe xướng danh và phát bằng xong thì đến sự tiệc trà bánh do hội tổ chức và xem những đồ thêu thùa bánh mứt, may laine của học sinh trưng bày. Phường nhạc thổi những bài mừng rỡ hân hoan, đưa một bầu không khí vui vẻ mà trang nghiêm.

Chị em phụ-nữ nên nhớ xin vào học hội Nữ-công cho đông vì đó là cơ quan độc nhất về giáo-dục phụ-nữ về Nữ-Công ở xứ này.

GIỚI THIỆU SÁCH

Chúng tôi nhận được cuốn « PHẬT THÍCH-CA » của ông Đoàn-trung-Côn soạn vậy xin giới-thiệu cùng độc-giả.

T. B. Đ. B.



NHI ĐỘNG

Nói về sự cử động của con trẻ

A I trông thấy trẻ con sơ sinh cũng phải đề ý đến sự cử động của nó. Chân nó đạp, tay nó cựa cựa luôn luôn. Nó không có chịu nằm im lúc nào. Sự sống trong người nó phát biểu ra ngoài bằng những cử động đó, nếu ta hiểu kêu, cười, khóc vãn vãn, cũng đều là cử động cả. Trong thời-kỳ thơ ấu, những cử động thường đi theo và giúp cho sức suy nghĩ. Ta hãy trông một đứa trẻ tập viết, trong khi nó viết không những tay nó vận động, mà đầu nó, môi nó, cũng đưa ra đưa vào theo nhịp với bàn tay.

Người ta nghiệm ra rằng sự cử động của trẻ có quan hệ mật thiết đến sự phát triển các năng lực của nó. Một đứa trẻ sơ-sinh cử động nhiều, đó là một triệu-chứng của sức khỏe về thể xác bây giờ và là việc đảm-bảo cho sự tinh-thần hoạt động của nó về sau. Đứa trẻ mới sinh mà chân tay hay đập dầy luôn, ta có thể nói là nó vô bệnh mà nhón lên nó sẽ có chút thông minh. Người ta lại nghiệm ra rằng những cử động đó lúc đầu tuy có lộn-xộn, nhưng nếu là đứa trẻ bầm sinh có chút thông minh, thời theo thời gian bộ thần-kinh xúc tiếp với ngoài, cứng cáp dần lên mà có đủ sức-lực để chi-phối và định-hợp lại. Còn những trẻ ngu độn, thời thường ít cử động, đặt đầu nằm dầy, hoặc nếu có cử động nhiều, thời những cử động đó lộn-xộn mãi mãi cho đến lúc thật nhón, trí khôn thật già-giận.

Những cử động đó căn nguyên bởi đâu mà ra đó là một điều rất bí mật. Về người nhón, thời những cử động có thể chia ra làm hai loại: cử động hữu-ý (mouvement volontaire) và cử động vô ý (mouvement involontaire); còn về con trẻ người ta phân biệt ra làm ba hạng: phản xạ vận động, (mouvement réflexe) tùy ý vận động (mouvement spontané) và hữu-ý vận động (mouvement volontaire).

Thế nào là phản-xạ vận động? Đó là những vận động để đáp lại một cái cảm-giác ở bên ngoài đến. Thí dụ: bàn tay tôi vô ý chạm vào cái kim, thấy đau lập tức tôi co lại; một người nắm tay chực đâm vào mắt tôi, vội vàng tôi nhắm nghiền mắt lại. Co tay và nhắm mắt đó là những phản-xạ vận động. Những cử động này có tính cách rất nhanh chóng, lắm khi óc không kịp suy nghĩ sai khiến. Trong thời kỳ sơ sinh thời những phản-xạ vận-

động rất ít, vì dây cảm-giác thần kinh hãy còn thô sơ và sự cảm-giác mới phôi thai chưa được tinh nhuệ. Chẳng qua cũng là một điều lo xa của tạo hóa muốn cho trẻ khỏi bị những cảm-giác phức tạp ở ngoài số dầy vào nhiều đến nỗi quá xúc-cảm mà đi bại. Sự cảm-giác nhờ thời gian càng phát triển ra bao nhiêu, thời các phản-xạ tác-dụng (acte réflexe) lại có nhiều cơ hội sinh ra bấy nhiêu. Nhưng đồng thời các tư tưởng cũng tiến bộ và dần dần làm mất hết phản-xạ vận động (mouvement réflexe). Ho, hắt hơi, nấc, chớp mắt, ngáp, kêu, sự tuần-hoàn, các cử động của bộ máy tiêu hóa v.v. đều thuộc về loại cử động này.

Về tùy-ý vận động (mouvement spontané) người ta phân biệt ra làm hai thứ: một thứ cử động không có mục đích gì, tức là hạng tự nhiên cử động (mouvement automatique) và một hạng cử động vâng theo bản-năng (mouvement instinctif), định hợp (coordonné) chứ không lộn xộn như tự nhiên cử động tức là bản năng tính cử động. Các tự nhiên vận động thời phát tự thâm căn cơ-thể người ta mà ra, rất dễ phân biệt vì nó không có một mục đích rõ ràng và thường lộn xộn (désordonné). Có nó rồi sau mới dần dà có cảm giác. Nó đi trước các cảm-giác để dự bị sửa soạn đường lối. Trẻ con quấy tay tức là thuộc về loại cử động này. Người ta càng có tuổi, thời tự nhiên cử động càng bớt dần đi, như không phải là mất hẳn. Ta ngồi hay rung đùi cũng là một tự nhiên vận động.

(Xem tiếp trang 9)

THƠ

BUỔI HẸN

Tặng H..., để kỷ-niệm những ngày họp mặt vừa qua.
N. Đ. M.

Lời vội nói, tay chia, vừa thoáng
rõ,

«Đến ngày mai»— Ôi sung sướng
làm sao,
Chiều nhẹ êm như lãng sự ngọt
ngào.

Và nắng yếu lại bừng lên chút
nữa.

Lòng tươi quá, muôn nghìn hoa
thắm nở,

Hình như trong hơi gió có mùi
hương.

Này đây hồ, này đây cả mảnh
sương,

Cùng ngày ngất với những lời âu
yếm;—

Người sẽ nói ngày mai khi mới
đến,

Tôi sẽ nghe và đây những bài thơ
Nhắc lại luôn mà không cũ bao
giờ.

Nhưng đêm nay còn bồi hồi mong
đợi,

Và đêm nay cửa bao lần mở vội,
Màn bao lần toan vắt lại đành
buông.

Trời — bao lần ra ngõ—vẫn mờ
sương;

Đi nằm muộn để bây giờ thức
sớm,

Đề ý nghĩ trong đầu đêm rồi loạn:
Còn «NGÀY MAI»— Ôi lâu đến
làm sao!!

Thaibinh Mai 1940

NHỮNG NGÀY CUỐI THU

Vừa mới hôm nao những lá vàng,
Những màu dịu dịu — ý mệnh
mang,
Những giờ im lặng trong ngày
ngất,
Cùng gió chiều đưa thu mới
sang.—

Mà đến bây giờ đã cuối thu:
Trăng mờ sau những lớp sương
mù
Reo niềm lạnh lẽo ban đầu xuống.
Gõ cửa lòng bao khách vọng phu.

Rồi thấy đêm qua đã quá giải;
Ban ngày ai lục áo ra phơi;
Bắt đầu gián kín bao khe cửa,
— Ý nói trời đông lạnh tới rồi...

Nhưng có ai hay lớp lửa hồng,
Trong nhà êm ấm với chăn bông—
Chỉ làm ấm lại thân hình lạnh;
«Chừ ấm làm sao được cõi lòng».

Thaibinh Mai 1940
N. Đ. M.

GIẤY ĐẸP, VÍ TÂN THỜI CỦA CÁC BÀ CÁC CÔ

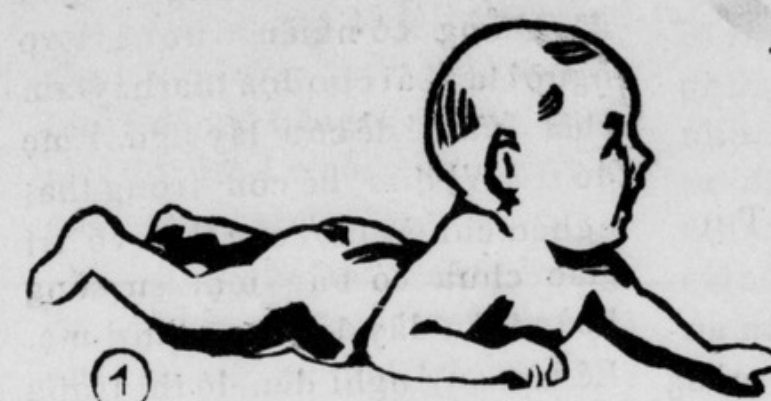
CHỈ BÁN TẠI

NGUYEN - MAC

Tonkin - 69, Avenue Paul Doumer-Haiphong

DÔI CHÂN BÉ NHỎ BON BON

Ở Newyork, tại trường đại-học Columbia có lập một sở chuyên nghiên-cứu về sự nẩy nở của thân-thể trẻ con. Họ chụp cả những bức hình của đứa bé từ lúc chúng tập lẫy, tập bò, tập đi mà chúng tôi theo hình vẽ ra đây. Nhìn những bức hình này, chị em làm mẹ, chúng ta chắc trong lòng phải êm êm rung-động vì chúng ta đều thấy hình ảnh «đứa bé» của chúng ta trong mỗi bức hình và tất cả sự thao-thức, hồi-hộp, vui mừng sen một chút kiêu ngạo khi ta thấy đứa bé của ta hôm nay đã nhấc nổi đầu, mai đã bò, ít lâu nữa đã chập chững...



1-) Ba tháng biết lẫy, cậu em đã có sức mang nổi cái đầu.



2-) Sáu tháng biết bò, cậu bé đang cố kiếm cách nhích đi.



3-) Tám tháng, hai tay đã cứng cổ chống đỡ lên cho nhanh.



4-) Chín tháng, định đi nhưng ngã ngay chưa đủ sức.



5-) Mười tháng đánh bò vậy, bò để làm bắp thịt ở bụng thêm cứng.



6-) Một năm! A! cậu ấy đang lom khom, lom-khom.



7-) Nào cổ lên, đi được vài bước rồi.



8-) Nhưng đã vững đầu, ngã nghiêng.



9-) Rồi... tội nghiệp, lại ngã ngửa.



10-) Mười lăm tháng... vội thể! đã định chạy.



11-) Mười sáu tháng... đã biết điều-hòa những cử-động, chân bước vững-chãi rồi...



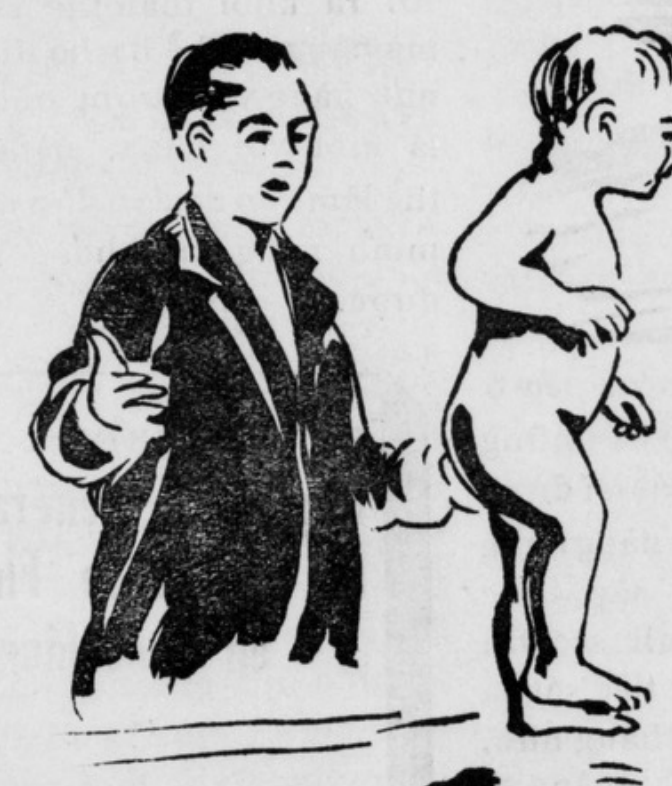
12-) Bây giờ xem các em đi ra sao! Hai tháng đã bước lấy được, vết chân siêu vẹo lúc thì là gót lúc thì là ngón. (Điềm đen là vết chân.)



13-) 4 tháng cũng chưa hiểu đi là gì, bước liều bước lĩnh, bước vào chỗ không cũng chẳng sợ.



14-) Đến sáu tháng, 2 cái chân bé nhỏ đã có cảm giác, nên dẫm lên cái gì cứng thì vết chân đã hơi ngay ngắn.



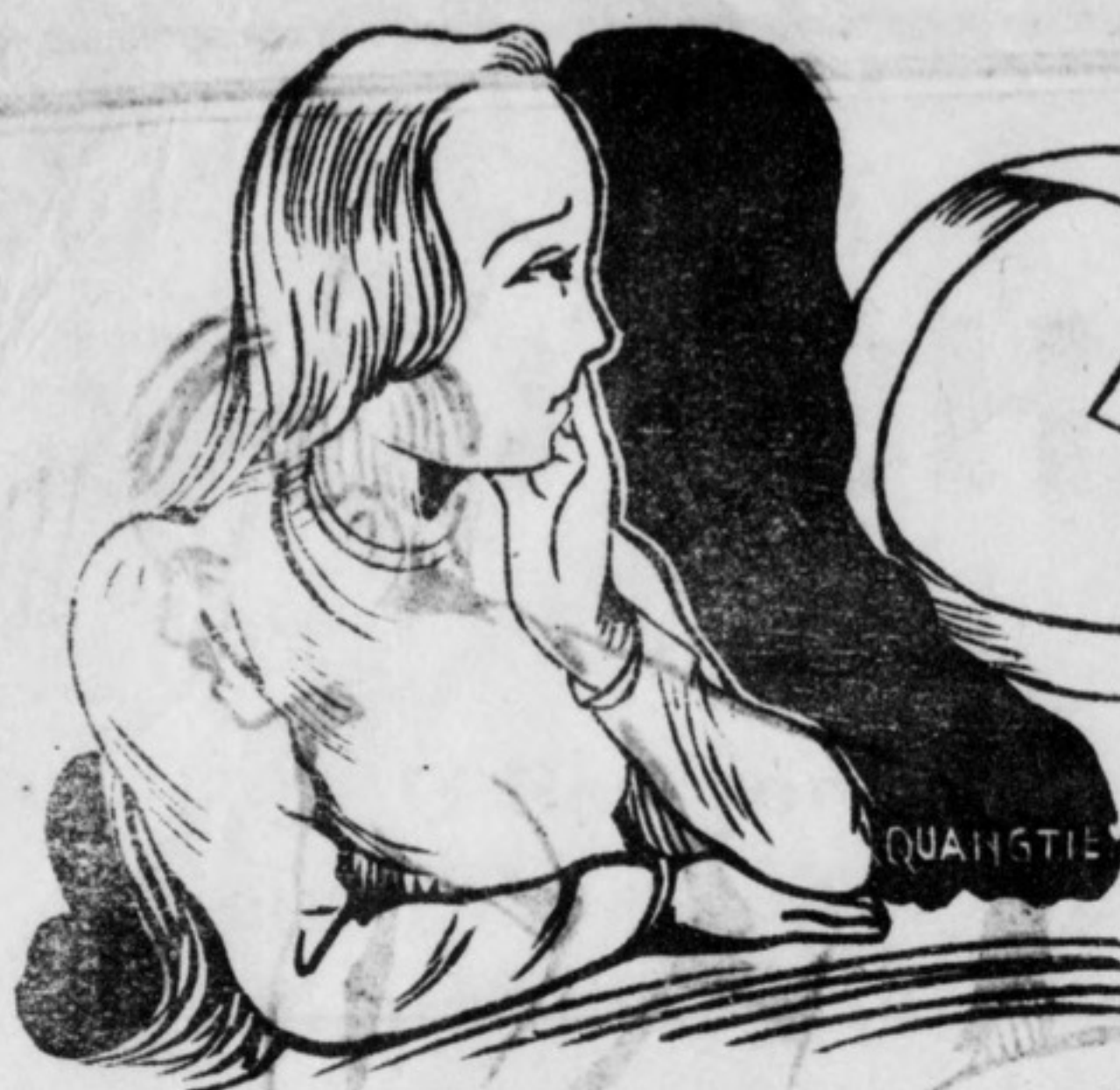
15-) 10 tháng! Nào tênh tênh khéo nào! Đi đã hơi đều rồi đó, vết chân đã in rõ cả bàn chân.



16-) 1 năm! Bây giờ thì có thể gọi là hơi vững chãi, vết chân đã song song đều nhau.



17-) Ra về người lớn lắm rồi, cậu em 2 tuổi! Mỗi bước chân đi là tay cũng vung va vung vẩy theo! Đã biết luật thăng bằng rồi đấy.



Cái chết

CHUYỆN DÀI

SỐ XVII

của THU-THU

— Bà có chữa thật rồi !

Bác sĩ vừa nói vừa nhìn Lê, cái nhìn trách móc câu nói ngao ngán như một lời chia buồn và Lê nhận thấy có cả ý trách móc. Trách móc là phải, bác sĩ đã chẳng ân cần khuyên Lê nên tránh sự chữa để đó ư? Chính ông cũng phản đối cuộc hôn nhân của Lê mà ông bảo chỉ mang những sự hại đến cho bệnh Lê thôi. Và trong những sự hại ấy, chữa để là một sự đáng sợ hãi hơn cả. Thì nay cái đến ông bác sĩ khuyên Lê tránh, đã xảy ra. Uống cả công lao săn sóc thuốc men của bác sĩ từ bao lâu nay, Lê ngượng ngịu cúi mặt xuống. Nhưng ngờ bác sĩ coi lầm, nên Lê hỏi gặng lại : bác sĩ chắc chắn ?

Câu này bác sĩ đáp : còn nghi ngờ gì nữa, chữa ít ra là ba tháng rồi.

Lê vụt lạnh buốt ở sau gáy. Người Lê tái ngắt ngắt, câu nói quả quyết của bác sĩ gọi lại trong trí Lê những cảm-giác sợ hãi, những ám ảnh về cái chết đã quên nhãng được đi từ dạo sống bên Vãn. Lúc này Lê lại thấy

cái chết đang quanh-quất đâu bên nàng. Muốn giữ cho khỏi lộ sự khiếp-nhược của mình, nhưng không được, Lê đành hỏi bác sĩ,

Nhưng Lê có nghe gì câu an ủi sau cùng của bác sĩ, nàng đứng giậy cầm lấy đơn thuốc của bác sĩ, người thờ thần, những



muốn cho cái thai ấy ra. Nàng đành nhìn quay lại hỏi bác sĩ làm thế có được không? Biết đâu đây không phải là một điều bảo toàn cho hai lá phổi của nàng, để nàng có thể sống lành mạnh, mà ông bác sĩ không nghĩ ra? Trong y-khoa đã chẳng có nhiều trường hợp người ta phải cho đẻ thai hay làm chết đứa bé để cứu lấy người mẹ đó ư? Vì đứa bé còn trong thai nghén chỉ là một cục thịt vô trí giác chưa có bản một sự sống hoàn toàn đầy đủ như người mẹ. Lê vừa suy nghĩ đến đó thì trong bụng Lê chợt có cái gì đụng đây. Những lần trước không biết rằng mình có chữa thì Lê không để ý tới. Nhưng bây giờ Lê biến hẳn sắc mặt, rất cảm xúc bởi sự phù hợp giữa ý nghĩ của mình và cái động đây ở trong bụng! Cái thai trong bụng Lê đang đáp lại ý nghĩ của Lê rồi đó. Nó tỏ ra rằng nó cũng đang sống trong bụng Lê, nó cũng có một sự sống đáng được bảo vệ như Lê.

Bất giác Lê nhẹ đặt tay lên bụng như để vỗ về an ủi cái thai. Cùng một lúc nàng thấy giữa nàng và cái thai này có một sự cảm-thông, liên lạc rất êm đềm. Sự sống của đứa bé lần vào trong sự sống của nàng, hòa hợp thấm thía với sự sống của nàng. Cái thai không phải là một bộ phận rời ra khỏi thân-thể của nàng mà nàng có thể lia bỏ đi dễ dàng như nàng vừa tưởng nữa. Nó đã là một với nàng, nàng không thể làm cho nó đau đớn mà chính mình nàng lại không đau đớn được.

NÊN CHÚ Ý!!!

TRONG VỤ HÈ CÁC BÀ
CÁC CÔ ĐI NGHỈ MÁT NÊN
DÙNG SANDAL SEMELLE

«Liège» VÀ «Caouthoua»

RẤT NHẸ VÀ BỀN CỦA NHÀ:

QUẾ HIÊN

36, PHỐ HÀNG BÒ, HANOI

Chế ra sẽ được vừa ý.

giọng cổ làm ra vẻ diêm-lĩnh :
« Thế có sao không? »

Bác sĩ đang cúi xuống kê đơn, ngừng lại đáp :

— Đã chữa rồi thì cũng chẳng làm sao nhưng phải điều-trị gấp hai lúc trước để lấy sức mà chữa dễ. Rõ phiền quá. Phổi đang đi vào độ lạnh-lặn, những chỗ thũng trước đang thành sẹo. Giá không có chữa thì tôi cam đoan là chỉ hai ba tháng nữa bà y như là một người thương vậy. » Rồi như hồi rằng mình đã nói nhiều quá, người ốm có thể lo lắng, bác-sĩ lại nói tiếp: nhưng đừng sợ, cứ điều trị cẩn thận thì chẳng làm sao cả đâu.

niềm hối tiếc mới chớm lên ở trong lòng đã lấn áp cả những cảm-giác sợ hãi. Giá bác-sĩ đừng nói cho nàng biết phổi nàng đang độ khỏi, những chỗ sây sước trong phổi đang thành sẹo thì nàng biết đâu mà hối tiếc sót sa như thế này! Chỉ ba tháng nữa, nếu không có chữa, thì nàng sẽ như người thương, như tất cả những người đang hoạt động tới tấp quanh chiếc xe kéo nàng đây, không phải nơm nớp lo sợ cái chết nữa, không bị ai ghê tởm lánh xa nữa. Ý nghĩ ấy ghi rết trong trí nàng làm cho nàng sinh oán ghét cái thai trong bụng lạ lùng. Và nàng chợt có ý-tưởng

CUỐN

Règlement général de
la navigation Fluviale
en Indochine

Có bán tại:

Nhà in Trung-Bac

107, Phố Hàng Buồm Hanoi

Giá mỗi cuốn: 1\$20

Ở xa tiền cước tỉnh ngoài
Mua mau kéo hết

Lê hồi hận đã có cái ý tưởng muốn dọa nó ra, nàng tưởng cái thai trong bụng đã biết tủi, biết buồn, nhưng vứt bỏ cái ý tưởng ấy đi rồi, thì tâm trí Lê càng quẩn quại, bức dọc vì không có cái gì để cho nàng quy tội, oán thán đã gây nên những sự lo lắng, sợ hãi. Chưa dễ, cái tiếng vẫn nghe quen, nay đối với Lê bỗng có những vẻ quan trọng khác thường.

Lê vẫn nghe nói những người đàn bà mạnh-khỏe mà thường chết vì dễ, hưởng-hỗ Lê đang mắc bệnh đau phổi! Có lẽ Lê không chết vì bệnh lao mà chết vì sinh đẻ cũng nên. Lê càng run sợ, nước mắt ràn rần trên đôi mí. Mãng nghĩ-ngợi, xe đã đỗ trước cửa nhà, Lê bước xuống chạy vội vào bảo Văn bằng một giọng hoảng-hốt:

— Em có chữa anh ạ, bác-sĩ bảo thế.

Văn bỏ quyển sách đang đọc dở xuống bàn, mỉm cười đáp: A vui! chúng ta sắp có một đứa con!

Chàng nói rồi lại chực cầm cuốn sách lên đọc. Thấy Văn đón tiếp cái tin có chữa của mình một cách điềm-nhiên như một tin thường, không biết đến những sự nguy-hiểm ảnh-hưởng đến tính-mệnh mình nàng giằng lấy cuốn sách.

Văn ngừng lên: Cái gì thế em?

— Cái gì? Em có chữa mà anh cứ rưng rưng thế được à?

Văn ngơ ngác không hiểu Lê muốn nói gì. Lê càng tức, nói một thôi:

— Em đang lao, bây giờ lại có chữa thì chỉ còn có cái chết mà thôi. Anh không biết thế hay sao mà anh không tỏ một chút lo-lắng gì cả?

Mặt Lê nhăn-nhó, giọng nói Lê cay-dắng, Văn chăm-chú nhìn Lê rồi bỗng phá ra cười, Lê giận run cả người: Anh định chế-nhạo em phải không?

Văn nín bật, đáp: Không, nhưng anh buồn cười em quá, em có chữa thì việc gì mà em phải sợ-hãi cuống quýt lên thế. Đã chết ngay đâu! Thế em không tin ở anh nữa à, em không tin rằng anh có thể chữa cho em lành-mạnh được à?

(còn nữa)

NHI - DỒNG

(Tiếp theo trang 5)

Bản năng-linh vận động thời định hợp và có một mục đích rõ ràng. Còn nguyên của nó là ở những thói quen di truyền và những khuynh hướng bẩm sinh ra đã có. Những thói quen và những khuynh hướng đó là một cái sức định hợp (puissance coordonnatrice) và điều hòa làm cho các cử-động ăn nhịp với nhau. Trẻ sơ sinh đầu đã dúc vào nách mẹ để tìm bú, cho bú thời biết ngậm đầu vú mà mút, đó là những cử-động có bản năng tính. Trẻ con dần dần nhón lên, có trí-khôn, có ý-chí tự khắc có hữu ý vận động (mouvement volontaire) Như trông thấy mẹ nó giơ tay đòi ăn, hoặc trông thấy một vật ở xa, nó bò lại để lấy, đó là những hữu ý vận động.

Trẻ con trong người thay đổi luôn luôn. Các trạng thái ngày nay không giống các trạng thái ngày mai. Ví dụ như việc bú (mím môi, ngậm đầu vú và mút) trước còn là phản-xạ vận động và bản năng tính vận động tức là những vận động vô ý-thức, nhưng cứ nhắc đi nhắc lại mãi dần dà thành những cử-động có ý thức (mouvement conscient) rồi trở nên hữu-ý (mouvement volontaire).

Một điều quan-hệ trọng đời trẻ con là về sự nguyên thủy phát triển các năng-lực. Cử-động bao giờ cũng là tiền khu cho sự ý thức (conscience), trẻ con lúc đầu chân tay day quấy, mắt chớp nháy, mồm kêu khóc, chẳng qua cũng là vâng theo cái bản-năng hoặc các xung động (impulsion)

bí-ẩn, chứ không biết rằng mình có những cử-động ấy. Nhưng nay làm thế, mai lại làm thế, nhắc đi nhắc lại nhiều lần, rồi cũng nhận ra được rằng mình làm những cử-động đó, trước còn mập mờ, sau nhận biết một cách rõ ràng. Và đi theo luôn sự ý thức đó: là những cảm-động những thị-đục và ý-chí. Thí dụ một việc bú: lúc đầu trẻ bú là vâng theo bản năng, bú mà không biết rằng bú, rồi sau dần dà mới nhận biết được, rồi khi bú nó thấy sướng thấy thích (cảm-động) khi đói thấy thèm (thị-đục) rồi biết đòi bú (ý-chí).

Vậy cái đời cơ-khí đó (lúc đầu trẻ vận động như một cơ khí vậy) sửa soạn đường lối cho cái đời có ý thức của trẻ. Nhưng từ cái thời kỳ cơ-khí-tính tức là cái thời kỳ hôn mê đến cái thời kỳ ý-thức tức là thời kỳ sáng láng cũng có nhiều giai đoạn: có giai đoạn hạ ý-thức (subconscient) và có giai đoạn bán ý-thức (demi conscient).

Trẻ con lắm khi cử-động mà óc không có ý tưởng làm chủ, nhưng người ta nghiệm ra rằng không bao giờ trong óc trẻ có ý tưởng mà lại không biểu lộ ra ngoài bằng sự cử-động. Vậy sự cử-động tức là gương phản chiếu cái đời tinh-thần của nhi-đồng vậy. Xem như thế thời hai đẳng có quan-hệ mật thiết với nhau. Nuôi trẻ ta nên để cho trẻ được cử-động tự do — chỉ nên phòng bị những sự nguy hiểm mà thôi-chớ đừng theo thói xưa câu-thức trẻ quá e có hại cho sự phát-triển tinh-thần của trẻ về sau. Tưởng các bà mẹ nên suy-nghĩ kỹ.

Bà NGUYỄN-HỮU-LƯƠNG

ĐƯỜNG KIM, CHỈ

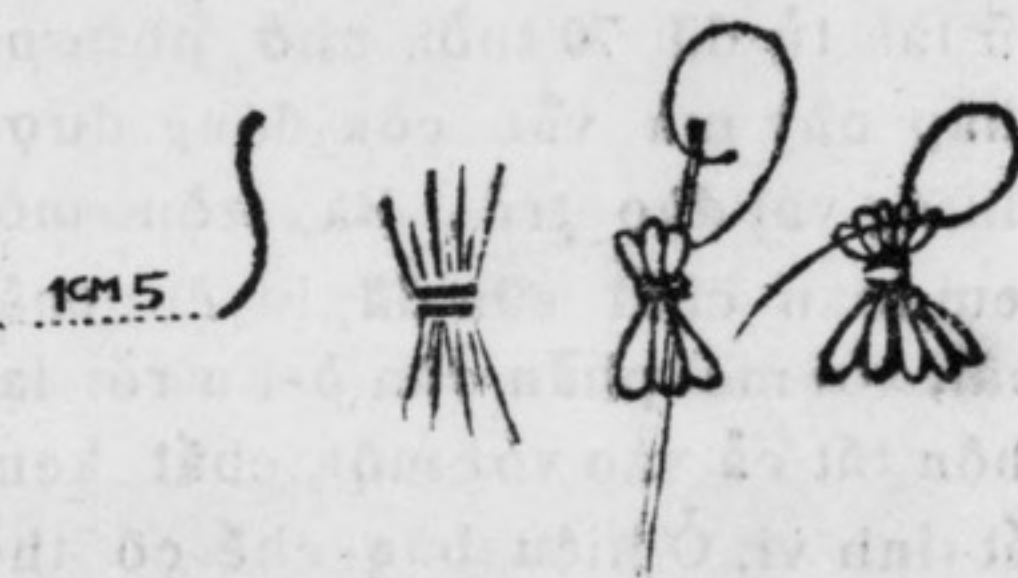
(Tiếp theo trang 4)

Các kiểu chun. — Ngoài kiểu chun thông thường ở ong ra đã chỉ ở số báo trước còn nhiều kiểu chun lạ khác xin chỉ các bạn mấy kiểu chun mới.



(Hình 6)

Kiểu chun pompom. — Khâu mũi lên, mũi xuống giải độ một phân rưỡi, chun lại và đính hai mũi chặt lên chỗ chun ấy. Luôn qua hai mũi khâu đính này cho sợi chỉ lên xuống làm thành năm cái tua, những cái tua trên mũi đính giải độ vài ly, những cái tua dưới mũi đính giải độ nửa phân, nhỉnh hơn tua trên một chút, sau luôn kim lên những cái tua đầu



(Hình 7)

thắt chặt lại đính xuống vải. Hàng trên cứ cách hai phân lại làm một nụ hoa « pompom » như thế, hàng dưới cách hàng trên độ một phân rưỡi và theo hình quả chám như trong hình áo. Làm những pompom nên dùng chỉ thêu D. M. C. bền màu và màu chỉ khác với màu áo cho nổi. Các bạn cứ nhận kỹ mấy cái hình nhỏ này các bạn sẽ làm được rất dễ dàng. Còn mấy kiểu chun để tô điểm áo đầm cho các em hay cả các bà các cô cũng dùng được, kỳ sau sẽ đăng tiếp.

(còn nữa)

ROBERT BEAU

Joaillier Hanoi Haiphong

BÁN VÀ BẢO-LINH CÁC THỨ
ĐỒNG - HỒ TỐT CÓ TIẾNG:
Rolex - Oméga - Judex
VÀ CÁC ĐỒNG-HỒ CHUÔNG
La Vedette

Cùng các đồ trang-sức

MỘT PHƯƠNG LÀM ĐẸP NỔI TIẾNG TỪ 30 NAM



MỘT
PHƯƠNG LÀM ĐẸP
ĐÃ THÍ - NGHIỆM
CHẮC CHẴN ĐẸ
có một

NƯỚC DA TUYỆT MỸ

ĐÂY là một phương pháp đã nhiều lần thí nghiệm có kết quả mỹ mãn để làm cho da mặt đang sần sùi sạm ngất trở nên trắng mịn mơn mớn, làm những lỗ chân lông se lại và mất những vết đen, da thành đẹp lạ lùng. Một nữ tài tử đã 70 tuổi nhờ phương pháp này mà vẫn còn đóng được những vai đào trẻ. Bà trộn một kem toàn chất sữa đã luyện chất mật, với một phần dầu ô-liu rồi lại chộn tất cả vào với một chất kem rất tinh vi. Ở hiệu bảo chế có thể chế cho bà chất ấy nhưng như thế tốn kém lắm. Hiệu kem TOKALON màu trắng (thứ không nhờn) có đủ chất để trên chế riêng với dầu ô-liu để làm một thứ đồ ăn cho da bà. Nó nuôi da và cho da cái vẻ mịn màng tươi tắn lạ lùng. Người đàn bà có hình trên đây đã viết cho chúng tôi rằng: «Tôi không thể bỏ được thứ kem này nữa. Sau ba ngày dùng kem TOKALON da tôi trở nên sáng sủa, tươi tắn, xinh đẹp.» Bà hãy thử dùng thứ kem TOKALON (thứ không nhờn), có phương-pháp làm đẹp đã có kết quả mỹ mãn bao lần nay. Bây giờ hàng triệu người khắp thế giới đều dùng nó mỗi ngày. Kết quả rất mỹ mãn nếu không sẽ hoàn tiền lại.



Gia chánh

Quatre - quarts

4 trứng gà, Bột mì, Đường, Beurre, (cân 4 cái trứng bao nhiêu thì cân bấy nhiêu bột mì, đường, beurre).

4 lòng đỏ trứng trộn với đường, chanh, beurre và bột, đánh cho đều. Lòng trắng đánh tới bột như sà-phông, trộn lẫn với bột vừa đánh. Thoa beurre vào khuôn, đổ bột đến nửa khuôn. Hạnh nhân ngâm nước sôi, bóc vỏ, dã nhỏ, rắc trên mặt bánh. Bỏ vào lò nướng. Ít lửa thôi.

Gâteau nantais

500 gr bột mì.
250 gr đường bột.
250 gr beurre.
100 gr hạnh nhân dã nhỏ.
1 thìa vỏ chanh thái nhỏ.
4 trứng gà.

Nuôi chung với nhau cho thật đều, lấy ống cán mỏng, cắt ra từng miếng, trên mặt rắc thêm hạnh nhân và đường bột, bỏ lò nướng lửa diu diu.

Gâteau d'amandes

250 gr hạnh nhân.
250 gr đường.
70 gr khoai tây luộc, tán nhuyễn.
5 trứng gà.
Nửa thìa vỏ chanh thái rối.
Nửa thìa nhỏ muối.

Hạnh nhân bóc vỏ, dã nhỏ trộn với đường, vỏ chanh, khoai tây, muối và 4 lòng đỏ trứng. Đánh cho nổi. Đánh 4 lòng trắng trứng cho tới bột, cho vào sau. Thoa mỡ vào khuôn, đổ bột vào nướng trong 1 giờ.

Petits fours au blanc d'œuf

2 lòng trắng trứng.
4 thìa lớn đường bột.
Nửa thìa vỏ chanh thái rối.
Đánh trứng thật nổi, bỏ đường và vỏ chanh vào, trộn đều. Lấy mỡ

hoặc dầu thoa vào tờ giấy, lấy thìa mức bột đổ trên giấy. Mỗi thìa là 1 cái bánh, cách xa nhau chừng 3, 4 phân tây. Nướng độ 15, 20 phút thì chín. Bỏ vào hộp đậy kín, có thể để lâu được.

Beignets souffés

1 cốc nước.
1 dấm muối.
2 thìa đường.
Nửa thìa vỏ chanh thái rối.

Nước sôi, bỏ bột mì vào, lấy đũa khuấy cho đều. khi nào bột đặc và kỹ dính tay là chín. Bắc xuống, đánh một cái trứng cho nổi, trộn với bột, khuấy đều. Lại đánh trứng, cứ như thế, cho từng cái trứng một cho tới khi nào lấy thìa mức bột đổ xuống thấy vừa chảy nước là được.

Beurre thực sôi, mức từng thìa bột đổ vào mà rán vàng. Lúc được rắc đường bột lên trên.

Nếu không làm vỏ chanh thì lúc đập trứng, cho nước cũng được.

NGUYỄN-PHONG

THO' TÍN

Cô Lê-Chi Hué.— Đã nhận được
Ô. Nguyễn-lương-Bích Vĩnh-yên.—
Đã nhận được.

Ô. Lương-Y Vũ-khắc Dja.— Cảm ơn ông. Sở dĩ bài nói về bệnh sỏi của ông không đăng là vì phạm những sự mách bảo về thuốc chúng tôi bao giờ cũng phải có một đảm bảo chắc chắn.

Cô P. B Nam-dịnh.— Đã nhận được
Ông Nguyễn-sơn-Trà (Tourane),
ông Cương (Laokay) Librairie Kim-Anh (Nha-trang), ông Viên-vân-Lục (Paksé) S. E. le Tổng-Đốc (Hà-đông) bà Thước (Phủ-lý), bà Lê-cúc-Phượng (Bắc-giang), ông Nguyễn-xuân-Mai (La-các-Bà), bà Nguyễn-hiếu-Lê (Saigon), cô Đức-Mỹ (Sơn-tây), bà Lê-văn-Ba (Bai-xâu), bà Đào-kim-Định và bà Đào-thanh-Tú (Ninh-giang).

Đã nhận được mandat xin cảm tạ quy vị.

Bà Ngô-trọng-Hoè (Lạng-sơn).— Báo của bà bắt đầu từ số 51 chứ không phải từ số 61 như trong Reçu, xin bà làm ơn chữa lại dùm, cảm ơn bà.

Ô. Nguyễn-xuân-Mai (Cát-bà).— Hạn báo của ông đến 24-9-40 thì hết.

Bà Lê-hồng-Đó (Sadec).— Đã nhận được mandat và đã đăng trong mục thơ-tín rồi, vì vậy không cần phải gửi Reçu nữa.

Vì đầu có t. t. Loạn thần - kinh ra đời

«... TUỜNG vì sự sống gay-go phiêu - bạt đi những nơi rừng nước độc rồi mắc bệnh sốt rét.

Từ ngày có những cơn sốt đến ám-ảnh TUỜNG là ngày tâm-trí TUỜNG bị lay - chuyển. Rồi những sự đau-đớn về xác thịt ảnh-hưởng đến tâm-giới, biến-cải hết cả tánh-tình và tư-tưởng của TUỜNG.

TUỜNG lúc này chẳng còn gì là bản-ngã nữa mà chỉ còn là thần nô-lệ cho những tính xấu-tàn-bạo do bộ thần-kinh rối-loạn gây nên... »

— Trích ở bài tựa của sách Loạn thần-kinh mà chị em sẽ có đọc nay mai.

Mua buôn hoặc lẻ xin gửi thơ cho Kiosque Thanh-Tao ở Vinh (sách dày 65 trang—in đẹp—bia có tranh vẽ giá 0\$28)

BON DE PRIME

VIỆT-PHÁP TỰ-ĐIỀN

éditions THÁI-LAI

Một bộ sách rất công phu giấy 1500 trang khổ rộng 0,20 x 0,30 có linh 30.000 danh-từ đơn kép Việt và Hán dịch ra Pháp văn, giá bán nhất định 15\$00 (đã in xong quyền đầu). Trước ngày 15 Mai 1940 ai nhận mua và trả tiền cả một lúc sẽ chỉ phải trả 9\$70 lại được một cái Bon Prime mua một năm báo Dân-Bà không phải trả tiền muốn lấy quyền đầu xem thử, xin gửi về cho 1\$00. Mandat gửi thẳng về:

Thai - Lai Tùng - Thu'
47. Grand Rue-Thanh-hoa, Annam

CHỈ DÙM

AI MẮC BỆNH LAO

Bệnh ho lao, ho ra máu, ho khúe-khắc, ho có đàm trắng xanh vàng, hơi thối, bệnh-nhân có khi bị hành nóng lạnh, mà đã điều trị thuốc Tây, Nam không dứt, nên uống thuốc của cụ Trịnh-hải-Long (nội tổ ông đốc-học Hào). Thuốc đã cứu đặng muôn ngàn người. Có 2 thứ (thứ 5\$00 và thứ 3\$50). Ở xa mua thuốc gửi mandat cho ông:

TRỊNH-VĂN-HÀO, Directeur Ecole Villa N° 110 rue Vassoigne, Tân-dinh Saigon.

Khắp Đông-dương gửi mua trong 3 ngày tới.

Chuyện riêng

(Tiếp theo trang 2)

này đã có vợ và vợ lại là bạn học cũ của mình, có biết trước cuộc tình-duyên của mình với chồng người ta. Không hiểu sao người ta lại có ý làm quen với mình, gặp ở cửa thì lân-la trò-chuyện. Rất dè-dặt, băng-khuàng, không biết có nên quen lại với vợ chồng người ta không?

THU (Hanoi)

TRẢ LỜI.— Dè-dặt là phải, bởi vì có lẽ lúc này người ta muốn tỏ ra người khoáng-đạt hay có cảm-tình với mình vì cảnh-ngộ góa bụa của mình, thật lòng người ta muốn làm quen với mình nhưng sau này vì sự làm quen ấy mình phải trò-chuyện lân-cận với chồng người ta, biết đâu người ta chẳng nảy ra cái ý nghi ngờ, và đem cho mình bao điều tiếng khó chịu. Nên lạnh mặt, gặp nhau chào hỏi đủ lệ thôi.

HỎI.— Hẳn rất đẹp giai nhưng tâm địa quỷ-quyệt lắm. Trước kia, tôi đã yêu hẳn nhưng sau hiểu rõ hẳn tôi đã tuyệt-giao. Không ngờ người bạn thân nhất của tôi bây giờ lại say-mê hẳn. Tôi có nên tố-cáo với bạn tôi những hành-vi dè-tiền của hẳn cho bạn tôi tỉnh-ngộ không? Chỉ sợ bạn tôi ngờ rằng tôi thù oán ghen tức nên bày đặt ra.

UYÊN (Hanoi)

TRẢ LỜI.— Cô có chắc-chắn những hành-vi của hẳn mà cô biết, là dè-tiền không đã? Nếu cô tin chắc là dè-tiền thực và cô chỉ vì hạnh-phúc của bạn cô thôi chớ không vì thù oán hẳn thì cô nên tố-cáo với bạn cô lắm. Đừng ngại gì mang tiếng, cô cứ nói một lần, bạn cô nghe hay không nghe sau này bạn cô có thất-vọng cô cũng không thắc-mắc hối-hận là đã không can-ngăn bạn cô trước.

HỎI.— Góa bụa lại chỉ có một con, một con tâng-tật què một tay, năm nay mới lên bảy tuổi. Gia-tư khá-giả, đủ nuôi được mình và con. Nay có người muốn hỏi, người ấy gây được hạnh-phúc cho mình. Nhưng đưa con què biết gửi ai, không lẽ đem nó

về nhà chồng, rất khổ tâm vì nếu nó lạnh-lặn còn nói gì... Thương - yêu con lắm không muốn xa con

THƯỜNG (Hadong)

TRẢ LỜI.— Tôi không hiểu sự lo nghĩ của bà. Nếu người đàn-ông kia thực lòng yêu bà và có thể gây được hạnh-phúc cho bà thì sao lại không bao - bọc thương yêu được cả đứa con tâng-tật của bà? Bởi vì hạnh-phúc của bà là gì? Nếu không là dung-hòa được cả tình-ái riêng mình và tình mẹ con? Bà nên đòi hỏi cho được cái điều-kiện đem con bà về chung sống với bà với người chồng mới. Bà chớ nên cho sự tâng-tật của đứa bé làm bà xấu-hổ với nhà chồng, trái lại bà càng nên thương-sót con bà gấp bội.

Bà V. D. Phú-Thọ.— Tình cảnh của bà thực khó xử, vì còn bà mẹ chồng nghiêm-khắc đó bà cũng không dám thi-hành cái quyền làm vợ của bà. Nhưng bà nên có đủ can-đảm nói với mẹ chồng sự bà ta bắt bà không được thân-mật với chồng bà là thất sách và làm nguyên cớ cho sự lạnh-đạm và ý ngoại-tình của chồng bà bây giờ. Khi gần gũi chồng, bà nên nhỏ nhẹ ân-cần xin chồng nghĩ đến cảnh của bà mà đừng làm khổ lòng bà thêm nữa. Bà chớ chán-nản, hãy cố can-đảm với mỗi tin rằng tương-lai sáng-sủa là về phần mình.

○

Cô Vô-Danh Nhatrang. — Nếu cô chỉ cảm người ta vì người ta đẹp trai thì cô nên thận-trọng lắm đó, vì yêu người chưa đủ còn cần phải biết cả tính-nết dè yêu nữa, cái yêu mới toàn vẹn và mới gây được hạnh-phúc đầy-đủ. Làm thế nào cho chàng dè ý tới mối tình của cô? Thưa cô chúng tôi không có những lời khuyên về cách làm cho người trai dè ý tới mình. Nhưng nếu người ta có cảm-tình với mình thì chỉ một mắt nhìn, một miệng cười đủ cho người ta hiểu và đáp lại lòng mình rồi. Người ta thờ ơ tức là người ta không quan-thiết đến mình lắm, cô chớ dụng tâm vô ích. THU-LINH



BỘT PHOSCAO

LÀ MỘT THỨ ĂN BỒ BỔ SỨC KHỎE

Những người yếu ớt, những người ốm mới khỏi, những người già cả, nên dùng bột PHOSCAO, vì ăn rất bổ và dễ tiêu



MỘT TIN MỪNG TRONG NƯỚC

Chỉ bảo mạch giùm

Các ngài muốn hỏi những vấn-
đề, kinh-tế, xã-hội, chính-trị,
pháp-luật, ví dụ: Các ngài
muốn tranh-tùng lại tòa Nam,
Tây-án, muốn ứng cử nghị-
viên, ngài có hàng muốn xuất
cảng, ngài muốn biết tư cách
hạnh-kiểm người nào, ngài
muốn tìm một người nào không
rõ địa chỉ. Ngài muốn thuê
một căn nhà v.v.

Bất luận điều gì, xin cứ hỏi.

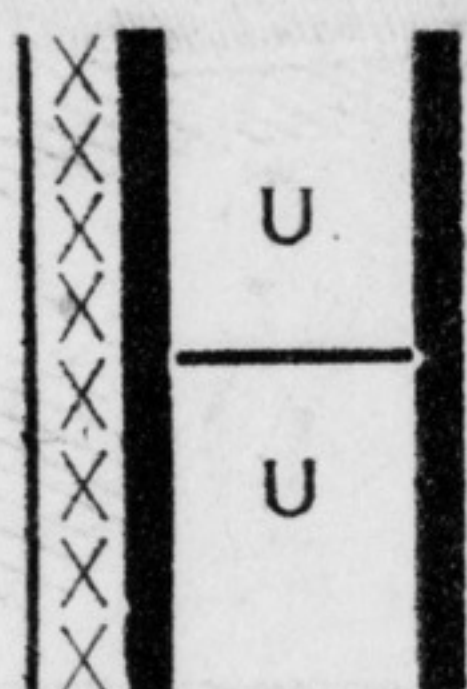


LU'ONG - HU'U

Service de Renseignements Généraux
129, R^{te} Sinh-tu Hanoi Tél. 1307

Các ngài có một công truyện
gì, ví dụ, như xin học cho con
em, khai-sinh, giá-thú, khai-
tử, hoặc thuê người, xe, đồ-
đạc, xin phép chữa lại nhà,
xin phép hội họp, xin cử ủy
bản sở làm giúp.

Công việc nhanh chóng, kín
áo, cần thận và rẻ tiền.



ĐAU MÀNG ỚC là một bệnh rất nguy-
hiểm mà hiện nay đang rất thịnh
hành, vậy muốn tránh khỏi chứng
bệnh ấy thì chỉ nên dùng:

DẦU ĐẠI-QUANG

MÀ XOA VÀO HAI BÊN LỖ MŨI, HAI BÊN THÁI
DUƠNG, ĐẰNG SAU GÁY, MỖI NGÀY XOA VÀI BỐN
LẦN; HOẶC LÚC ĐI RA NẮNG RA GIÓ THÌ XOA,
NHƯ VẬY BỆNH ĐAU MÀNG ỚC SẼ KHÔNG BAO
GIỜ NHIỄM VÀO ĐƯỢC CẢ. DẦU ĐẠI-QUANG
CÒN TRỪ ĐƯỢC KHỎI CÁC CHỨNG BỆNH VẬT,
NHƯ NHỨC ĐẦU, XỖ MŨI, CẢM NẮNG, CẢM GIÓ,
SỐT NÓNG, SỐT RẾT, ĐAU BỤNG, ĐAU GÂN, NHỨC
XƯƠNG, V. V. ĐỀU RẤT CÓ CÔNG-HIỆU, CHẮNG
THỜ DẦU NÀO BẰNG.

LỌ TO: 0\$20

LỌ NHỎ: 0\$10

XIN NHẮC QUÝ KHÁCH MUA DẦU NÊN NHẬN CHỖ
HIỆU ĐẠI-QUANG VÀ NHẬN CON BƯỚM THÌ
MỚI KHỎI LẦM DẦU GIẢ HIỆU.

ĐẠI-QUANG ĐƯỢC - PHÒNG

23, phố Hàng Ngang. — HANOI — Téléphone: 836

CENTRE MÉDICAL DE HANOI

NHÀ THƯƠNG NGÕ TRẠM

167, Boulevard Henri-d'Orléans — Téléphone: 772

CONSULTATIONS ET CLINIQUE

Docteur LUYÊN

Docteur CHUONG

INSTALLATION MÉDICALE MODERNE POUR TRAITEMENT

—:—

(Rayon X. traitement électrique)

—:—

CHAMBRES POUR MALADES AVEC TOUT CONFORT